

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1929	Κυριακή Τελώνου & Φαρισαίου 21 Φεβρουαρίου 2016 ἔσπ.	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Ἡ ἀστείρευτη δύναμις τοῦ Χριστιανισμοῦ

Ο Χριστιανισμός, ἀγαπητοί μου, **ἀνέκαθεν εἶχε ἐχθρούς** πού τὸν πολεμοῦσαν. Γιατὶ τὸ σκοτάδι μισεῖ τὸ φῶς, τὸ ψέμα τὴν ἀλήθεια, ἢ κακία τὴν ἀρετή. Καὶ σήμερα λοιπὸν ἔχει πολλοὺς ἐχθρούς, πού κάτω ἀπὸ διάφορα προσωπεῖα πασχίζουν νὰ τὸν ἀφανίσουν.

● Πρῶτοι ἔρχονται **οἱ ἄθεοι ὑλισταί**. Μὲ λύσσα καὶ συστηματικὴ προπαγάνδα ἔγραψαν· «Κάτω ἢ θρησκεία, τὸ ὄπιό τοῦ λαοῦ!».

● Δεύτεροι ἔρχονται **οἱ μορφωμένοι**, πού παρουσιάζονται ὡς σοφοὶ καὶ λένε· Καλὸς ὁ Χριστιανισμός, ἀλλὰ δὲν μᾶς φτάνει, χρειάζεται συμπλήρωμα. Καὶ ὡς συμπλήρωμα ἄλλοι ἀπ' αὐτοὺς προτείνουν τὴν ἐπιστήμη, ἄλλοι τὴν τέχνη, ἄλλοι τὸ μασονισμό, ἄλλοι τὸν πνευματισμό.

● Ὑπάρχει τέλος καὶ μιὰ τρίτη κατηγορία ἐχθρῶν, πού κινεῖται ἀνάμεσα στὶς δύο προηγούμενες. Αὐτοὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ Χριστιανισμός ἦταν μὲν κάποτε χρήσιμος στὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ πιστεύουν ὅτι τώρα πιά δὲν εἶνε. Ξεθύμανε, λένε, καὶ **τώρα πρέπει ν' ἀναζητήσουμε τὰ ἰδανικὰ τῆς ζωῆς κάπου ἄλλοῦ**. Γι' αὐτοὺς ὁ Χριστιανισμός, ὡς νεκρὸς πλέον, πρέπει νὰ κηδευτῆ κ' ἐμεῖς μετὰ τὴν ταφή του νὰ φροντίσουμε νὰ βροῦμε διάδοχό του.

Ἀφήνοντας τοὺς ἄλλους, ἄς ἀσχοληθοῦμε μὲ τοὺς **ἐχθρούς τῆς τρίτης κατηγορίας**.

ᾧ ἐσεῖς πού γράφετε, πῶς ἡ θρησκεία χρησίμευσε μὲν ἄλλοτε μὰ **τώρα πιά ξεθύμανε**, προσγειωθῆτε στὴν πραγματικότητα καὶ ἀκοῦστε τὴν **ἀπάντησι ἐνὸς πιστοῦ**.

Δὲν διστάζω νὰ σᾶς πῶ ὅτι **παραλογίζεστε**. Καὶ νὰ γιατί. Ὑπάρχουν μερικὰ πράγματα τόσο στὸν ὑλικὸ ὅσο καὶ στὸν πνευματικὸ κόσμο πού εἶνε ἀναγκαῖα, **ἀπολύτως ἀπαραίτητα** γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου κάθε ἐποχῆς. Παράδειγμα **ὁ ἀέρας**. Δὲν μπορεῖ ὁ σημερινὸς ἀνθρώπος νὰ πῆ· Ἀέρας, δὲν σὲ χρειάζομαι· ἦσουν χρήσιμος στὸν ἀνθρώπο τῶν προηγούμενων αἰώνων, σ' ἐμένα ὅμως δὲν εἶσαι, σὲ καταργῶ. Ἄν κάποιος

τὸ πῆ καὶ τὸ ἐφαρμόσῃ, δὲν θὰ ζήσῃ· σὲ λίγα λεπτὰ θὰ πεθάνῃ ἀπὸ ἀσφυξία. Κάτι παρόμοιο θὰ συμβῆ καὶ μ' ἐκείνους πού θαμπωμένοι ἀπὸ τὸ μηχανικὸ πολιτισμὸ τοῦ καιροῦ μας κηρύττουν τὴν **Χριστιανικὴ θρησκεία** ἄχρηστη πλέον γιὰ τὶς ψυχικὲς ἀνάγκες τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου καὶ ζητοῦν νέα ἰδανικὰ γιὰ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν.

Ἡ θρησκεία δὲν εἶνε κάτι πού μπορεῖ νὰ λείψῃ χωρὶς συνέπειες. Δὲν εἶνε ἓνα εἶδος πολυτελείας· **εἶνε ψυχικὴ ἀνάγκη**, τὸ πρῶτο ἀπ' ὅλα, τὸ ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ζωὴ. Ἡ ψυχὴ μας τὴ ζητάει ὅπως ὁ τυφλὸς τὸ φῶς, ὁ πεινασμένος τὸ ψωμί, ὁ διψασμένος τὸ νερό, ὁ λιπόθυμος τὸν ἀέρα. Γι' αὐτὸ καὶ τὴ συναντοῦμε σὲ ὅλες τὶς ἐποχές· δὲν ἔλειψε ποτέ μέσα στὴν ἱστορία. Γι' αὐτὴν ὁ Σοφοκλῆς στὴν Ἀντιγόνη λέει, ὅτι εἶνε ὄχι κάτι χθεσινὸ ἀλλὰ κάτι ζωντανὸ πού ὑπάρχει πάντοτε· *«οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεί ποτε ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη»* (στ. 456-7). Ἀνταποκρίνεται στὴ βαθύτερη ψυχικὴ ἀνάγκη καὶ γι' αὐτὸ **χρειάζεται πάντοτε**. Κάθε ἀνθρώπος τὴ ζητάει, τὴν ποθεῖ, τὴ νοσταλγεῖ· καὶ ὁ ἄγριος μέσα στὰ δάση ἀλλὰ καὶ ὁ πολιτισμένος στοὺς οὐρανοξύστες, καὶ αὐτὸς πού περπατᾷ ξυπόλητος στὴν ἔρημο τῆς Ἀφρικῆς ἀλλὰ καὶ αὐτὸς πού πετάει μὲ τὸ ἀεροπλάνο.

Ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ὅπου καὶ ἂν βρίσκωνται, ὅπου καὶ ἂν ἐργάζωνται, ὅποια μὀρφωσι καὶ ἂν ἔχουν, σὲ ὅποιοδῆποτε χρόνο καὶ τόπο καὶ ἂν ζοῦν, αἰσθάνονται τὴ θρησκεία ὡς ὑψιστὴ ψυχικὴ ἀνάγκη, πού ἱκανοποιεῖται πλήρως μόνον στὸν **Χριστιανισμό**. Κ' ἐσεῖς, κύριοι, πού ὁμολογεῖτε ὅτι ὁ Χριστιανισμός ἦταν χρήσιμος σὲ ὠρισμένη περίοδο τῆς ἱστορίας, εἶστε ὑποχρεωμένοι νὰ παραδεχθῆτε ὅτι εἶνε χρήσιμη καὶ γιὰ κάθε ἄλλη περίοδο, ἀφοῦ ὁ ἀνθρώπος δὲν ἄλλαξε φύσι κ' ἔχει τὶς ἴδιες ψυχικὲς ἀνάγκες.

Κι ὅμως λέτε, ὅτι ξεθύμανε πιά, ἔχασε τὴ δύναμί της. Μὰ τί λέτε; εἶστε στὰ λογικά σας; Δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε μὲ **παραβολὲς τοῦ**

Χριστοῦ, στίς ὁποῖες ἡ θρησκεία του γιά τήν ἠθοπλαστική της δύναμι, τήν ἀστείρευτη ζωτικότητα της καί τή θαυματουργική της ἐπίδρασι παραβάλλεται ἄλλοτε μέ ζύμη πού ζυμώνει ὄλο τὸ φύραμα, ἄλλοτε μέ κόκκο σινάπεως πού βλαστάνει μεγάλο δέντρο, κι ἄλλοτε μέ νέο οἶνο πού ἀπαιτεῖ καί νέους ἀσκούς ἀφοῦ οἱ παλιοὶ δὲν τὸν ἀντέχουν (βλ. Ματθ. 13,32-33· 9,17). Οὔτε θὰ σᾶς ἀναφέρουμε παραδείγματα ἀπὸ τὴν **ἱστορία**, ἀφοῦ κ' ἐσεῖς αὐτὰ δὲν τὰ ἀρνεῖσθε. Θὰ σᾶς μιλήσῃ λοιπὸν **τὸ παρὸν** καί θὰ σᾶς διαψεύσῃ.

● Καί σήμερα ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἔπαψε νὰ φωτίζει τὸ νοῦ, νὰ θερμαίνει τὴν καρδιά, νὰ γαλιβανίζει τὴ θέλησι, νὰ δίνει δύναμι σ' ἐκείνους πού θέλουν τὴ ζωογόνο ἐπίδρασί του, ὅσο λίγοι κι ἂν φαίνωνται. Στὴν ἐφημερίδα «Νέα Εὐρώπη» τῆς Θεσσαλονίκης, σὲ ἄρθρο του, κάποιος **Γερμανὸς** ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς. «Χιλιάδες καὶ δεκάδες χιλιάδες χέρια στὴ Γερμανία κρατοῦν τὴ Βίβλο καί τὴ διαβάζουν. Ὅλα ὅσα ὑπάρχουν ἐκεῖ, γράφτηκαν γιά νὰ μᾶς διδάξουν νὰ ἀντλοῦμε ἐλπίδα ἀπὸ τὴ Γραφή».

● Πρὶν ἀπὸ χρόνια **83 ἐπιστήμονες**, κορυφὸς τοῦ ἱατρικοῦ κόσμου τῆς Γερμανίας, ἐξέδωσαν μία προκήρυξι, μέ τὴν ὁποία ὠμολογοῦσαν τὴν πίστι τους στὸν Χριστιανισμὸ. Ἔγραφαν· «Ἐμεῖς οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι νευρολόγοι καὶ φρενολόγοι ἱατροί, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐξέτασι καὶ θεραπεία νοσηρῶν πνευματικῶν καταστάσεων ἀντιμετωπίζουμε καθημερινῶς τὶς βαθύτατες ἀβύσσους τῶν ἀναγκῶν τῆς ψυχῆς, ἀποτρέπουμε σοβαρὰ καὶ κατεπειγόντως ἀπὸ ὁποιαδήποτε χαλάρωσι τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ στὴν καρδιά τῆς νεολαίας μας, ἔστω καὶ γιά λίγο, ἢ ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἀδιαφορία ἀπέναντι σ' αὐτὴ τὴν πίστι, ἢ ὁποία εἶνε ἀκριβῶς ἢ ἄγκυρα τῆς ἐποχῆς μας μέσα στὴ σύγχρονη καταιγίδα. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶνε πάντοτε –καὶ θὰ μένη– ἡ μόνη φιλοσοφία, ἡ μόνη ψυχολογία, ἡ μόνη ἠθική, ὁ μόνος κοινωνισμὸς».

● Ὁ δὲ πασίγνωστος σὲ ὄλο τὸν κόσμον φιλόσοφος καὶ ἠγέτης **Μαχάτμα Γκάντι** σὲ διάγγελμά του τὸ 1928 πρὸς τὸν λαὸ τῶν Ἰνδιῶν ἔγραφε· «Πιστεύω στὸ εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως περιλαμβάνεται στὴν Ἐπι τοῦ ὄρους ὀμιλία... Θὰ ἔρθῃ στιγμὴ πού αὐτοὶ πού σήμερα ρίχνονται στὴ μέθη τῶν ὑλικῶν ἡδονῶν θὰ ὀπισθοχωρήσουν περίτρομοι φωνάζοντας· Τί κάναμε! Ἀληθινὰ σᾶς λέω, σημερινοὶ νέοι, πίνετε ἀπὸ τὶς πηγὲς τῆς Ἐπι τοῦ ὄρους ὀμιλίας, καὶ καλυφθῆτε μέ τέφρα καὶ σάκκους. Οἱ συμβουλὲς τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἀπευθύνονται μόνο στοὺς μαθητὰς του, ἀλλὰ καί σ' ἐσᾶς καί σ' ἐμένα».

Τέτοιες ἀπαντήσεις δίνει τὸ παρὸν γιά τὸν

Χριστιανισμὸ. Τὸ παρελθὸν λοιπὸν ἦταν ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸ παρὸν εἶνε ὑπὲρ αὐτοῦ· μὴν ἀμφιβάλλεις ὅτι καί **τὸ μέλλον** θὰ δώσῃ μέ μύρια παραδείγματα τὴ μαρτυρία του ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Γιατὶ ὁ «*Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας*» (Ἐβρ. 13,8).

* * *

Ἔτσι, κύριοι! Ἡ δύναμι τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν ἐξασθένησε. Εἶνε ἡ ἴδια δύναμι, **ἡ δύναμι τοῦ Χριστοῦ**, πού θαυματούργησε ἐπὶ μία τριετία στὴν Ἰουδαία, ἡ ἴδια πού διὰ τῶν ἀποστόλων καὶ τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας μετέδωσε τὸ φῶς σὲ μυριάδες ψυχῆς κ' ἔβαλε τὰ θεμέλια ἑνὸς ὑγιοῦς πολιτισμοῦ· εἶνε ἡ ἴδια πού καί σήμερα, μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάος, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ λίγα ἴσως ἀλλὰ ὑπέροχα παραδείγματα αὐταπαρνήσεως καὶ κάθε ἄλλης ἀρετῆς. Ἄν ὑπάρχουν λίγοι ἢ πολλοὶ πού δὲν αἰσθάνονται τὴ δύναμι τοῦ Χριστιανισμοῦ, μόνοι ὑπαίτιοι εἶνε οἱ ἴδιοι, ὅχι ὁ Χριστιανισμὸς, γιατί **ποτέ δὲν ἦλθαν σὲ ζωντανὴ ἐπαφὴ** μαζί του. Τὸν γνώρισαν μόνο ἐξωτερικά, ὄχι ἐσωτερικά· δὲν τὸν ἔζησαν, καί γι' αὐτὸ δὲν εἶνε σὲ θέσι νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἀξία του.

Ἔνα παράδειγμα. **Δύο ἀσθενεῖς** πάσχουν καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν ἴδια ἀσθένεια, παρουσιάζουν τὰ ἴδια συμπτώματα. Ὅλοι οἱ γιατροὶ τοὺς ἔχουν ἀπελπίσει, δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Ἀλλὰ νά, παρουσιάζεται ἕνας Γιατρὸς πού κρατᾶει στὰ χέρια του τὸ φάρμακο τῆς ἀσθενείας τους. Τί συμβαίνει ὅμως· ὁ ἕνας ἀσθενὴς πλησιάζει τὸ Γιατρό, τὸν ἐμπιστεύεται, παίρνει τὸ φάρμακο καὶ σώζεται. Ὁ ἄλλος, παρασυρόμενος ἀπὸ τὶς γνώμες τῶν ἀνίκανων γιατρῶν πού διαβάλλουν τὸν ἱκανὸ Γιατρό, ἀμφιβάλλει, διστάζει νὰ τὸν ἐμπιστευθῆ, δὲν παίρνει τὸ φάρμακο καὶ σὲ λίγο πεθαίνει. Ποιὸς φταίει; ὁ Γιατρός; Ἔτσι βέβαια. Ὁ μόνος ὑπεύθυνος εἶνε ὁ ἀσθενὴς, πού δὲν ἐμπιστεύθηκε τὸ Γιατρό.

Ἔτσι ἄπιστοι! νά ὁ Γιατρός σας, ὁ μοναδικὸς Γιατρὸς τοῦ ψυχικοῦ σας κόσμου· εἶνε ὁ **Ἰησοῦς Χριστὸς**. Ἀπὸ αὐτὸν πηγάζει, ἐπὶ εἴκοσι τώρα αἰῶνες, μία μυστηριώδης δύναμις πού «*ἰᾶται πάντα*» (Λουκ. 6,19). Πλησιάστε τον, δεχθῆτε τὰ σωτήρια φάρμακά του. Θὰ ἐξυγιάνετε τὸν ψυχικὸ σας κόσμον, θὰ διαλύσετε τὰ σκοτάδια τῆς ζωῆς σας, θὰ δῆτε φῶς, τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Θεότητος. Ὁ ἄγγελός σας θὰ ξαναγυρίσῃ κοντὰ σας καὶ ἡ μυστικὴ φωνὴ του θὰ σᾶς ψιθυρίσῃ, ὅτι ἔχετε γεννηθῆ γιά κάτι καλύτερο. Καί τότε δὲν θὰ λέτε πιά ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς ξεθύμανε· θὰ ἔχετε βρεῖ τὸ ἰδανικὸ σας. **Τὸ κατὰ Χριστὸν ζῆν** θὰ εἶνε τὸ ὕψιστο ἰδανικὸ τῆς ζωῆς σας.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**